

Első "bibliatanulmányozásunk" - Hogyan kerültünk kapcsolatba Istennel?

Az Istent ismerők számára a Biblia "tanulmányozása" egy nagyon érdekes kaland - Isten szól hozzánk rajta keresztül! Mielőtt nekilátsz az első "bibliatanulmányozásodnak", kérd meg Istent, hogy segítsen neked megérteni, amit olvasol

Egyszerűen mondhatod valami ilyesmit: „Istenem, kérlek, hogy szólj hozzám a Biblián keresztül! Szeretném megérteni, hogy mit akarsz nekem mondani. Ámen.”

Hogyan kerültünk kapcsolatba Istennel?

A következő bibliai részek segíteni fognak megérteni, mit mond Isten arról, hogy mi igaz a kapcsolatokról. A bibliai részek utáni kérdések pedig abban lesznek segítségére, hogy észrevedd, mi az egyes részek mondanivalója. (A mondatok előtt található kicsi számok az ún. „versek” számai. Ez egy régóta használt rendszer, amivel könnyen lehet utalni egyes konkrét mondatokra a Bibliában.)

János evangéliuma, 1. fejezet: „¹²Akik pedig befogadták [Jézust], azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek mindazokat, akik hisznek az ő nevében”

Kiket hatalmazott fel Isten, hogy a gyermekei lehetnek? Mi igaz ezekre az emberekre?

Lehet, hogy azt gondold, hogy csak neked volt szereped abban, hogy behívtad Jézust az életedbe. A következőkben viszont azt is megnézzük, hogy vajon Istennek milyen szerepe volt abban, hogy keresztény lettél:

Pál levele a kolosséiakhoz, 1. fejezet: „¹³Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába, ¹⁴akiben van megváltásunk és bűneink bocsánata.”

Pál első levele a korinthusiakhoz, 1. fejezet: „⁹Hű az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.”

Pál levele az efézusiakhoz, 2. fejezet: „⁴De Isten [...] az ő nagy szeretetéért, amellyel minket szeretett, ⁵minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett a Krisztussal együtt”

Kérdés: a fenti részek alapján mik azok a dolgok, amiket Isten megtett érted?

Pál levele a rómaiakhoz, 5. fejezet: „⁸Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk. ⁹Ha tehát már most igazzá tett minket az ő vére által, még inkább meg fog menteni minket a haragtól.”

Kérdés: amikor a Biblia azt mondja, hogy Jézus megment minket, akkor vajon mire gondol, mitől ment meg?

Efézusiakhoz írt levél, 2. fejezet: „*Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez ’nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.*”

(Egy kis szómagyarázat: Kegyelem = ki nem érdemelt jóindulat, „amnesztia”; Üdvösség = megmenekülni az örök pusztulástól és Istenhez kerülni, örök életet kapni.)

A fenti rész alapján nekünk kell kiérdemelni az üdvösségünket?

Azt olvashatjuk, hogy Isten ajándékba adja az üdvösséget (az örök életet). Ha valaki azt mondaná, hogy „*Neked adok egy laptopot, ha egy hónapon keresztül minden nap felásod a kertemet*” – ez egy ajándék lenne, vagy inkább egy fizetség?

Ha Isten ajándékba adja az „üdvösséget”, akkor lehetséges, hogy valaki megfizessen érte, kiérdemelje különböző „jó cselekedeteken” keresztül?

Mi az az egyetlen dolog a mi oldalunkról, ami ahhoz szükséges, hogy a miénk legyen egy ajándék, amit valaki felajánl nekünk?

Hogyan, „mi által” tudjuk elfogadni Isten ajándékát a fenti bibliai rész szerint?

Összefoglalás: írd le pár szóban, hogy mit mondanak a ma olvasott bibliai részek arról, hogy mi volt Isten része abban, hogy keresztény lettél: